

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.618 van 1 maart 2004
in de zaak A. 77.710/IX-1041.**

In zake : Louis ANTHONISSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. HENS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 161/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Middenstand en Landbouw.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Louis ANTHONISSEN op 2 maart 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 31 december 1997 van de inspecteur-dierenarts van het ministerie van Landbouw waarbij bevestigd wordt dat de oormerken van twee dieren van zijn bedrijf omgeblikt zijn en dat de dieren onder toepassing vallen van artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van de runderen, van het daaropvolgend bevel om de runderen af te maken en van de daarmee verbonden uitvoeringsbesluiten van 9 en 13 januari 1998;

Gelet op het arrest nr. 74.798 van 30 juni 1998 waarbij de afstand van de vordering tot schorsing wordt toegewezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 1 april 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERMEIREN, die loco advocaat R. RENS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat Y. VASTERSAVENDTS, die loco advocaat A. VASTERSAVENDTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 16 oktober 1997 wordt op het bedrijf van verzoeker, landbouwer, een identificatiecontrole gedaan naar aanleiding van een gericht onderzoek naar groei stimulerende middelen bij rundvee. Er worden drie dieren

aangetroffen waarvan de oormerken verplaatst zijn. De vaststellingen worden geacteerd in een proces-verbaal 971021phv1 van 21 oktober 1997.

1.2. Na een navolgend onderzoek oordeelt de inspecteur-dierenarts op 31 december 1997 in het proces-verbaal nr. 971021phv3 dat op basis van de gedane vaststellingen er, wat één rund betreft, "onvoldoende materiële elementen aanwezig zijn om te bevestigen dat dit dier werd omgeblikt". Wat de andere twee runderen betreft, dient, "ondanks het ontbreken van andere elementen, gesteld dat de aard van de afwijkingen ter hoogte van de oormerken toch dermate is dat kan bevestigd worden dat deze omgeblikt zijn". De inspecteur-dierenarts besluit dat "deze twee dieren, geïdentificeerd met de werknummers 89793614 en 89681765, vallen onder art. 7 § 4 van het K.B dd. 08/08/1997 betreffende identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor epidemiologische bewaking van de runderen". Die bepaling luidt als volgt :

"Wanneer bevestigd is dat een rund omgeblikt is en/of drager is van vervalste oormerken, zal de Inspecteur-Dierenarts op kosten van de verantwoordelijke het bevel geven tot afmaken met het oog op zijn vernietiging.

(Franse tekst: Quand il est confirmé qu'un bovin est porteur de marques auriculaires échangées et/ou falsifiées...)."

De in het proces-verbaal opgenomen beslissing van de inspecteur-dierenarts vormt de eerste beslissing waarvan de vernietiging gevorderd wordt.

1.3.1. In uitvoering van artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 geeft de bevoegde inspecteur-dierenarts op 31 december 1997 het bevel beide voornoemde runderen "onmiddellijk te doden met het oog op hun vernietiging en destructie".

1.3.2. Op 9 januari 1998 verzoekt de diergeneeskundige inspectie van de provincie Antwerpen de verzoekende partij op 13 januari 1998 aanwezig te zijn op zijn bedrijf "ter uitvoering van artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor

de epidemiologische bewaking van de runderen". Van dit besluit wordt eveneens de vernietiging gevraagd.

1.4. Op 13 januari 1998 wordt overgegaan tot tenuitvoerlegging van dit afmakingsbevel - hiervan wordt eveneens de nietigverklaring gevraagd - doch de uitvoering ervan wordt door het bestuur gestaakt "in afwachting van de uitspraak van het kort geding". Uit het dossier blijkt immers dat de verzoekende partij op 13 januari 1998 de Belgische Staat had gedagvaard om op 20 januari 1998 te verschijnen voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend in kort geding, "ten einde verbod te zien en te horen opleggen tot het afmaken met het oog op de vernietiging van de twee runderen van verzoeker, geïdentificeerd met de oormerken 89793614 (werknummer) en 89681765 (werknummer) (en) te zeggen voor recht dat dit verbod zal gelden zolang geen beslissing ten gronde werd gewezen".

Bij beschikking van 26 maart 1998 legt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend in kort geding, aan verwerende partij "verbod op tot het afmaken met het oog op vernietiging bij toepassing van artikel 7 § 4 van het K.B. van 08 augustus 1997 van de runderen van eiser met de oormerken 89793614 en 89681765 en dit tot een uitspraak ten gronde in de procedure voor de Raad van State". De verwerende partij heeft op 17 augustus 1998 tegen deze beschikking beroep ingesteld, maar vervolgens is de zaak op 4 december 2001 ambtshalve van de rol weggelaten.

2.1. Overwegende dat de auditeur-verslaggever in zijn verslag besloten heeft tot de gegrondheid van de exceptie dat het beroep onontvankelijk is aangezien het bestuur, bij de vaststelling dat de voorwaarden bepaald in artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 in een individueel geval vervuld zijn -met name dat "bevestigd is dat een rund omgeblikt is"-, en dat er bijgevolg een bevel tot afslachting dient gegeven te worden, over geen enkele discretionaire bevoegdheid beschikt, waaruit dan volgt dat de eerste bestreden beslissing een zuiver declaratief karakter heeft waartegen geen annulatieberoep ingediend kan worden;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie betoogt dat het bestuur discretionair kan vaststellen dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, § 4, vervuld zijn en dat in dit geval de verwerende partij “op een onjuiste wijze” bevestigd heeft dat de runderen omgeblikt werden, met het gevolg dat zij “op een onjuiste wijze (gekomen is) tot de toepassing van artikel 7, § 4”; dat zij ook nog stelt -verwijzende naar het arrest nr. 22.931 van 11 februari 1983 inzake DE ROUCK- dat een declaratieve beslissing met een annulatieberoep bestreden kan worden wanneer de door de overheid gemaakte vaststelling onjuist is, aangezien de overheid in dat geval meer doet dan alleen maar vast te stellen dat de reglementaire voorwaarden vervuld zijn;

2.3.1. Overwegende dat artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 aan de inspecteur-dierenarts van het ministerie van Landbouw de verplichting oplegt om, wanneer de voorwaarden daartoe vervuld zijn, het bevel te geven het betrokken rund af te maken met het oog op zijn vernietiging; dat die gebonden bevoegdheid evenwel niet belet dat, om het beoogde rechtsgevolg teweeg te brengen -het bevel tot afmaken-, een beslissing van de inspecteur-dierenarts over het vervuld zijn van de voorwaarden, noodzakelijk is; dat de omstandigheid dat die beslissing inhoudelijk beperkt is tot het in werking stellen van het reglementair vastgestelde rechtsgevolg, niet belet dat dergelijke beslissing in bepaalde gevallen toch de rechtspositie van de adressaat wijzigt, inzonderheid wanneer de inspecteur-dierenarts ten onrechte besluit dat voldaan is aan de voorwaarden waarin hij het bevel tot slachten kan geven of wanneer het besluit zelf, dat de rechtsgrond vormt voor het optreden van de inspecteur-dierenarts, onregelmatig is; dat in die gevallen een verzoeker zijn voordeel kan doen met een vernietiging van de beslissing waarbij de inspecteur-dierenarts gebruik maakt van de bevoegdheid die artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 hem verleent;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker vastgesteld wenst te zien dat de inspecteur-dierenarts op onregelmatige wijze “bevestigd” heeft dat de twee runderen “omgeblikt” waren; dat hij te dien einde in zijn vierde middel rechtmatigheidsbezwaren tegen die vaststelling inbrengt en dat hij die zogenaamde beslissing -hoewel

zij duidelijk slechts een voorbereidend karakter heeft ten aanzien van het bevel om de dieren af te maken-, zelfs formeel mee in het voorwerp van zijn beroep betreft; dat hij ook de wettigheid betwist van artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 dat de rechtsgrond vormt voor de bestreden beslissingen -het eerste middel- en dat hij bovendien aanvoert dat die bepaling op zijn geval niet van toepassing kan zijn -het tweede middel-;

Overwegende dat het gegrond bevinden van die middelen met zich zou brengen dat met gezag van gewijsde vastgesteld wordt hetzij dat de verwerende partij bij het geven van het bevel om de runderen van verzoeker af te maken artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 buiten toepassing had moeten laten (het eerste middel), hetzij dat de situatie waarin verzoeker verkeert niet valt binnen het toepassingsveld van die bepaling (tweede middel), dan wel dat de inspecteur-dierenarts ten onrechte besloten heeft dat de voorwaarden voor de toepassing ervan vervuld waren (vierde middel); dat, in geval het eerste of het tweede middel gegrond bevonden wordt, de verwerende partij bij gebrek aan juridische grondslag, geen nieuw afmakingsbevel kan afleveren; dat bij het gegrond bevinden van het vierde middel, de verwerende partij dat afmakingsbevel nog enkel zal kunnen afleveren wanneer zij bewijst dat de voorwaarden daartoe wel degelijk vervuld zijn;

2.3.3. Overwegende aldus, dat de beslissing van de inspecteur-dierenarts om aan verzoeker het bevel te geven twee runderen af te maken een beslissing is die met een annulatieberoep kan bestreden worden;

Overwegende daarentegen dat de beslissing waarbij vastgesteld wordt dat de voorwaarden voor het afleveren van het bevel vervuld zijn buiten de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State valt aangezien zij louter voorbereidend is ten aanzien van het afmakingsbevel; dat zulks evenwel niet belet dat de middelen gericht tegen die akte onwettigheid van het eindbesluit kunnen aantonen;

Overwegende dat de akte van 31 december 1997 waarin het bevel om twee dieren af te maken geformaliseerd is, evenals de daarop gevolgde

beslissingen om ter plaatse te gaan en de dieren daadwerkelijk te verwijderen, materiële uitvoeringshandelingen zijn van het besluit om aan verzoeker te bevelen zijn dieren af te maken;

3. Overwegende dat het auditorsverslag beperkt is tot het onderzoek van de ontvankelijkheid ratione materiae van het beroep; dat het onderzoek dient voortgezet te worden op het vlak van de ontvankelijkheid, en desgevallend de gegrondheid, van het beroep gericht tegen het bevel van de inspecteur-dierenarts om twee runderen af te maken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
een maart 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.